

ŽAMBERSKÝ NOTÁŘ JINDŘICH KAREL RYTÍŘ KOPETZ (KOPEC) A JEHO ROD

Jan F. Krivohlávek

Roveň 71, 516 01 Rychnov nad Kněžnou, e-mail: JanF.Krivohlavek@seznam.cz

Notářský úřad má velice starý původ. Jeho počátky najdeme už u starých Řeků a zejména starých Římanů. Značného významu dosáhl ve středověku, ve všech tehdejších vyspělých evropských zemích. Vzhledem k tomu, že podrobný popis fungování a činnosti tohoto úřadu není předmětem této práce, odkazují zejména na příslušné heslo „notář, notářská komora, notářský spis, notářský substitut“ a podobná hesla v Otově slovníku naučném a další právnícké literatuře.^{1/} V českých zemích začal od poloviny 19. století platit notářský řád vyhlášený císařským patentem 29. září 1850 (č. 366/1850 ř. z.). Další notářský řád byl vydán 21. května 1855 (č. 94/1855 ř. z.) a nedlouho předtím vyšel výnos ministerstva spravedlnosti z 22. září 1854 (č. 244/1854 ř. z.), podle nějž bylo v Čechách zřízeno 187 notářských obvodů. Platila zásada, že každý soudní okres byl současně okresem notářským a notář většinou úřadoval v místě, kde měl sídlo okresní soud. Později, dne 25. července 1871, byl vydán notářský zákon (č. 75/1871 ř. z.), který platil s řadou změn až do poloviny 20. století.^{2/}

V Žamberku byl okresní soud zřízen v roce 1850.^{3/} Nedlouho nato zde vznikl také notářský úřad.^{4/} Jednalo se o veřejný státní úřad. Místo notáře bylo obsazováno úředníkem s právní kvalifikací, kterého na jeho místo jmenoval ministr spravedlnosti. Tak se také koncem roku 1881 do Žamberka dostal JUDr. Jindřich Karel rytíř Kopetz. Vystřídal notáře JUDr. Václava Pelikána. V Žamberku působil až do ledna 1889, kdy ho nahradil nejprve substituent (náhradník) a později řádně jmenovaný notář JUDr. Josef Löbl.^{5/}

JUDr. Jindřich Karel Kopetz byl příslušníkem starého rodu, který pocházel z Komárna v tehdejších Uhrách a na konci třicetileté války přišel do Čech. V soudobých farních matrikách se uvádí jako „filius militis“. V 18. století se tento rod připomínal v Chodové Plané (Kuttenplan) u Mariánských Lázní. Zde se ve druhé polovině 18. století narodil **Martin Adolf Kopetz** (1764–1832). Vystudoval práva a později vyučoval na pražské univerzitě. Dokonce se stal jejím rektorem. Jeho mladší **bratr Václav Gustav Kopetz** (1781–1857), Jindřichův dědeček, se také narodil v Chodové Plané a studoval na pražské univerzitě u svého bratra. Po ukončení studií se stal odborníkem na politické a hospodářské vědy.

Publikoval řadu odborných statí a článků. V roce 1846 byl řádným profesorem právnické fakulty na c. k. Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze, dále byl skutečným guberniálním radou a profesorem politických a právních věd, seniorem právních profesorů, čestným občanem hlavního města Prahy a členem mnoha institucí a společností. Tehdy bydlel přímo v budově právnické fakulty (Staré Město čp. 562). Jeho manželka Johana, rozená Veitová, vlastnila dům čp. 462 na Novém Městě pražském. Později (1855) rodina bydlela v domě čp. 72 na Novém Městě, nazvaném U bílého lva. V roce 1849 si Václav Gustav Kopetz koupil od svého švagra Antonína Veitha, statkáře, majitele panství Liběchov, podnikatele, mecenáše umělců a sběratele, zemskodeskový statek Sukorady (okr. Litoměřice), který byl oddělen od liběchovského panství. Na zámek v Sukoradech také odešel na odpočinek a přesunul sem, dnes bohužel nezvěstnou, velmi cennou vědeckou knihovnu obsahující zejména právní literaturu a knihy týkající se národního hospodářství a finančnictví.^{6/} Nedlouho nato nechal opravit panský dvůr před zámkem v Sukoradech. Hlavní bránu dodnes zdobí kamenný erb Václava Gustava Kopetze a letopočet 1849.^{7/} Za své mnohaleté zásluhy o právní vědy a vlastenecké chování v napoleonských válkách mu bylo nejvyšším rozhodnutím císaře Františka I. z 1. března 1833 (diplom z 15. května 1833) uděleno rakouské prosté šlechtictví. Zároveň obdržel právo užívat tento erb: štít uprostřed dělený zlatou prohnutou špicí, dole se zeleným kopcem. Vpravo v modrém poli leží otevřená kniha s červenou ořízkou, před knihou je položené psací pero. Vlevo v červeném poli leží kosmo liktorský svazek se zlatou sekerou, obojí je obloženo zeleným vavřínovým věncem. Na štítu je otevřená turnajská přílba, pokryvadla jsou vpravo červeno-zlatá, vlevo modro-stříbrná a klenotem jsou tři pštrosí pera – červené, modré a zlaté. V roce 1836 dostal Václav Gustav von Kopetz rytířský kříž Leopoldova řádu. Při této příležitosti byl nejvyšším císařským rozhodnutím z 23. března 1836 povýšen do rytířského stavu (diplom z 3. března 1837). Zároveň mu byl polepšen jeho rodový erb. Od této doby mohl užívat zlatý štít se šesti zelenými kopci (1, 2, 3) s červenou věží. Na štítu jsou dvě korunované otevřené turnajské přílby. Na prvé je jako klenot vpravo zlato-červeně, vlevo dvě zeleno-zlatě dělená křídla. Na druhé jsou jako klenot tři pštrosí pera – červené, zelené a zlaté. Příkryvadla jsou zeleno-zlatá (viz příloha 1). Mimoto mu byl v roce 1846 udělen inkolát pro Čechy, Moravu a Slezsko. Zemřel na svém sukoradském panství dne 31. ledna 1857 a byl pochován na Olšanských hřbitovech v Praze (oddělení II –7).^{8/}

Pokračovatelem rodu rytířů von Kopetz se stal syn Václava Gustava, který dostal jméno **Jindřich**. Je to otec žamberského notáře JUDr. Jindřicha Karla von Kopetz. Narodil se v Praze dne 15. července 1821.^{9/} Po

absolvování právnických studií se stal státním úředníkem. Začínal jako konceptní protokolista u kouřimského krajského úřadu a roku 1845 je uváděn jako konceptní praktikant při českém guberniu v Praze. V té době stále bydlel v původním bytě rodičů (čp. 562 – budova právnické fakulty v Praze na Starém Městě).^{10/} V dalších letech zastával různé funkce ve státní a zemské správě v Čechách. Byl také zemským, a dokonce říšským poslancem a v roce 1870 byl jmenován místodržitelským radou.^{11/} Vydal také knihu o zákonech, které se týkají Židů a knihu nazvanou „*Povídání starého Pražana*“ (Plaudereien eines alten Prager, Prag 1905). Po otci zdědil panství Sukorady, kde také 12. července 1904 zemřel.^{12/} V době, kdy pracoval jako konceptní praktikant u českého gubernia se seznámil a spřátelil s Karlem Suttnerem, který zde v letech 1837–1848 pracoval jako konceptní praktikant.^{13/} Jejich přátelství bylo patrně hluboké, protože roku 1850 se **Jindřich rytíř Kopetz** oženil s jeho sestrou Alžbětou (Elisabeth), která se narodila 31. října 1821 v Plasích. Z manželství Jindřicha von Kopetz s Alžbětou Suttnerovou se narodily tři děti.^{14/} A to synové Jindřich Karel (Heinrich Karl), pozdější notář v Žamberku, a Herman Jan (Hermann Johann), dále pak ještě dcera Marie.^{15/} O druhorozeném synu **Hermanu Janovi**, narozeném v Praze 9. června 1856, je známo jen to, že byl konceptním praktikantem u pošty, později se stal poštovním komisařem a nakonec i sekretářem při ministerstvu obchodu ve Vídni, kam se zřejmě přestěhoval a kde se nakonec usadil.^{16/} Také o osudu dcery **Marie**, narozené rovněž v Praze 1. ledna 1851, není nic dalšího známo. Jen to, že se 24. července 1883 v Sukoradech provdala za Maxmiliána Hampla, který byl okresním komisařem u poštovního a telegrafního ředitelství v Praze. Jejich životní osudy ale nejsou předmětem této práce.^{17/}

Nejstarší (prvorozený) syn **Jindřich Karel** se narodil 5. ledna 1852 ve Šluknově. Jedná se o místo, kam byl jeho otec přidělen na tamější okresní hejtmánství.^{17/} Druhé jméno Karel dostal po svém kmotru a strýci z matčiny strany, Karlu Suttnerovi, který byl v té době přidělen k c. k. místodržitelství v Praze. Tak jako otec vystudoval v Praze práva, zde také v roce 1874 získal doktorát. Mezitím byl výnosem z 10. ledna 1869, po zaplacení příslušné taxy (1000 zl.), zproštěn vojenské služby. V té době se také stal členem Vlastenecko-hospodářské společnosti. Po ukončení studií působil jako notářský substituent a pak notář a člen notářské komory pro okres Most a Litoměřice.^{18/} Později se, dle dochovaných dokumentů, od 1. října 1881 stal notářem v Žamberku.^{19/} Nedlouho před nástupem do Žamberka, dne 23. března 1881, požádal pražský magistrát o vydání domovského listu a vlastně se z Prahy odstěhoval. Již za svého působení v Žamberku se v Praze dne 10. května 1882 oženil s Valerií von Limbeck.^{20/}

Její otec byl v té době zemským poslancem a také poslancem na říšské radě. Stejně jako otec ženicha. Oba otcové manželského páru se zřejmě navštěvovali a při té příležitosti se jejich děti seznámily a „daly se dohromady“. ^{21/} Nevěsta se pak přestěhovala za manželem do Žamberka. Zde bydleli na náměstí v domě čp. 88, kde se jim 21. března 1883 narodila dcera, která při křtu dostala jméno Valerie Elisabeth (Alžběta) Alexandrina. Prvé jméno dostala po matce, druhé po babičce z otcovy strany, která jí byla při křtu za kmotru, a třetí jméno je po babičce z matčiny strany Alexandrině, rozené Girtler von Kleeborn, provdané za Jana Nepomuka rytíře von Limbeck, matčina otce. Druhým kmotrem byl malý Valerii dědeček z matčiny strany Johan Nepomuk rytíř von Limbeck. ^{22/} V rodině žamberského notáře, ale i v celém městě to zřejmě byla velká událost. Záznam o křtu a dochované notářské spisy jsou bohužel jedinými významnými informacemi o pobytu notáře JUDr. Jindřicha Karla rytíře von Kopetz a jeho rodiny v Žamberku. Není ani známo, zda se rodina s místním obyvatelstvem společensky stýkala. Vinu na tom má zejména to, že písemností města Žamberka z 80. až 90. let 19. století dodnes zůstalo jen malé množství a také ve zdejších městském muzeu se prý nenacházejí žádné zprávy. ^{23/} Jak již bylo uvedeno, jsou dochovány téměř v úplnosti notářské spisy JUDr. Jindřicha rytíře von Kopetz. ^{24/} Z nich můžeme alespoň zjistit podobu užívaných hlavičkových papírů, účtů a otisk úředního razítka (viz příloha č. 2). Vedle notářského úřadu byl JUDr. Jindřich rytíř von Kopetz také členem notářského kolegia v Hradci Králové. ^{25/} Na začátku roku 1889 ze Žamberka odchází do Lovosic, kde byl notářem až do roku 1905 ^{26/}. Statek Sukorady, který po smrti otce zdědil a nedlouho nato zřejmě prodal, protože podle sčítání obyvatel z roku 1910 se jako jeho majitel uvádí Dr. Frantz Wien. ^{27/} Po roce 1905 odchází na notářský úřad do Ústí nad Labem. Tehdy se na několik let (1907–1909) stává zemským poslancem. ^{28/} V Ústí nad Labem se jeho notářská kancelář nacházela v domě čp. 32 ve Velké hradební ulici. Rodina pak bydlela v domě čp. 2/157 v Beethovenově ulici. Notář JUDr. Jindřich rytíř von Kopetz zde úřadoval až do své smrti. Zemřel doma dne 13. ledna 1920 na chřipku a následný zápal plic. ^{29/}

Jeho dcera **Valerie** se mezitím v Ústí nad Labem-Krásném Březně dne 23. května 1908 vdala za Otokara Kroftu, který pocházel z Plzně. Jedná se o bratra Dr. Kamila Kroftu, významného českého historika a diplomata. ^{30/} Vdova po JUDr. Jindřichovi rytíři von Kopetz Valerie dále žila v původním bytě až do své smrti ve 20. letech 20. století. ^{31/} Dcera Valerie po provdání žila s manželem v Plzni, kde se jim 1. dubna 1909 narodil syn Otokar, který se později stal právníkem, a 28. července 1913 druhý syn Jindřich. Ten však mezi lety 1921 a 1930 zemřel. Manžel dcery

Valerie, Otokar Krofta, se později stal ředitelem svazu pivovarů. Po první světové válce, před rokem 1920, se celá rodina usadila v Praze. Zde se 2. prosince 1919 uvádí na adrese Praha IV – čp. 249, později, v březnu 1920, bydlí na adrese Praha II, Ječná ulice čp. 545/17.^{32/} Podle sčítání lidu z roku 1921 ale Valerie Kroftová s dětmi bydlela u matky v Ústí nad Labem. Matka Valerie se uvádí jako „rentierka“ a dcera Valerie jako manželka úředníka. Spolu s nimi v této domácnosti žila ještě kuchařka a služebná.^{33/} Nedlouho nato se Valerie Kroftová vrací do Prahy a 6. května 1921 se celá rodina stěhuje do nového bytu. Tentokrát na adresu Praha II, čp. 830 (Václavské náměstí 56). Nakonec, na základě usnesení rady hlavního města Prahy z 31. října 1930, zřejmě po splnění zákonné lhůty, je Otokar Krofta i s manželkou Valerií a synem Otokarem přijat do domovského svazku v Praze. Později bydleli také na Praze XII (dnes Praha 2), Ve Pštrosce 12 (dnes ulice Anny Letenské), a také na adrese Praha XII, čp. 54 (dnes Máchova 20).^{34/} O jejich dalším osudu bohužel není nic známo. Vzhledem k zákonu o ochraně osobních údajů není možné ve veřejných informačních zdrojích (matriky, evidence obyvatel apod.) pátrat. Na internetové adrese www.odboj-jicinsko.cz je uvedeno, že Otokar Krofta, narozený 1. 4. 1909 v Plzni byl evidován mezi spolupracovníky či kandidáty spolupráce s StB pod krycím jménem Richard. Jedná se o spolupracovníky v kraji Ústí nad Labem, kteří nebyli evidováni v oficiálních seznamech.^{35/} Na základě dalších informací získaných z internetu lze zjistit, že dnes v Praze žije řada osob, které jsou nositeli jména Krofta. Z toho je možno usuzovat, že snad jsou mezi nimi potomci Otokara Krofty, vnuka JUDr. Jindřicha rytíře von Kopetz, který byl téměř 10 let notářem v Žamberku.

SUMMARY

This article brings new informations from biography of public notary Jindřich Karel rytíř Kopetz (Kopec) and his family in Žamberk and Prague. Pictures of his family crest and rubber stamps are included.

POZNÁMKY

- 1/ Ottův slovník naučný, díl XVIII, Praha 1902, s. 438–441; Bartušek J., Československé státní právo, Praha 1953; Madar Z., Slovník českého práva, Praha 2002; Mokrý A., Notářský řád a předpisy související, Praha 1989.
- 2/ Dobeš J. – Hledíková Z. – Janák J., Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Praha 2005; Sovadina M., Správní vývoj Českolipska, Česká Lípa 1998.
- 3/ Všechny okresní soudy byly zřízeny jednak na základě císařského nařízení č. 278/1849 a č. 290/1849 a také výnosem min. spravedlnosti č. 234/1850

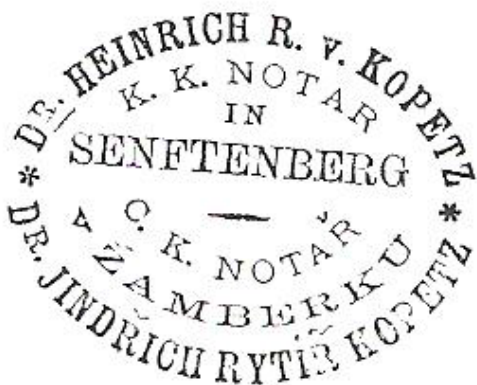
- ř. z. (Dobeš J. – Hledíková Z. – Janák J., Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Praha 2005, s. 318–327).
- 4/ Jedním z nejstarších žamberských notářů byl Václav Pelikán. Písemnosti z jeho úřední činnosti začínají rokem 1858 (Státní okresní archiv Ústí nad Orlicí (dále jen SOkA Ústí n. O.), Notářství Žamberk, neinv.).
  - 5/ SOkA Ústí n. O., Notářství Žamberk, notář JUDr. Jindřich rytíř Kopetz. Z jeho činnosti se dochoval 1 svazek spisů z let 1881–1889, dále pak 1 kniha protestů, 6 knih rejstříků a 3 indexy, vše z let 1881–1889.
  - 6/ Archiv hlavního města Prahy (dále jen AHMP), Pražská konskripce 1830–1857; Handbuch des Königreiches Böhmen für das Jahr 1845, Prag 1845, s. 333–334, 620; Mašek P., Modrá krev – Minulost a přítomnost 445 šlechtických rodů v českých zemích, Praha 1999, s. 142–143; Týž, Šlechtické rody v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, od Bílé hory do současnosti, díl I. (A–M), Praha 2008, s. 483–484; Merawiglia-Crivelli, Rudolf J. Grafen, Der böhmische Adel (reprint), Praha 1998, s. 232, tab. 102; Mysliveček M., Erbovník 2, Praha 1997, s. 82–83; Týž, Velký erbovník, encyklopedie rodů a erbů v zemích Koruny české, díl 1, Praha 2005, s. 324.
  - 7/ Hrad, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, díl III. – Severní Čechy, Praha 1984, s. 264–267 (Liběchov), 449–450 (Sukorady); Umělecké památky Čech, díl III. (P–Š), Praha 1980, s. 464.
  - 8/ Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2007, Praha – Martin 2007, s. 187–188; Buben M., Encyklopedie heraldiky, Praha 1999; Merawiglia-Crivelli, J., Der böhmische Adel, c. d., s. 232; Mysliveček P., Erbovník 2, c. d., s. 82–83; Týž, Velký erbovník, c. d., s. 324; Poruzar V., Rakouské záslužné řády v době předbrežnové, Heraldická ročenka 2007, s. 124.
Z jeho činnosti se v Literárním archivu Památníku národního písemnictví zachoval 1 karton písemností z let 1798–1846 obsahující zejména rukopisy vlastních prací a různé tisky. Je rovněž uveden ve známém rakouském biografickém lexikonu (Österreichisches Biographisches Lexikon 1815–1950, díl IV, Wien 2000, s. 115). V Památníku národního písemnictví v Praze je též uložen i osobní fond jeho švagra Antonína Veita z Liběchova, skládající se ze 2 kartonů, které obsahují osobní doklady, korespondenci, rukopisy a tisky.
  - 9/ Mimo syna Jindřicha měl také dceru Marii, která se narodila v Praze 13. prosince 1811 a 2. května 1830 se v Praze provdala za Franze sv. p. Scharschmid von Adlertru. Zemřela ve Vídni 14. ledna 1885 (Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2007, c. d., s. 187).
  - 10/ V roce 1855 bydlel v Praze na Novém Městě v domě čp. 75, nazvaném u Bílého beránka, který vlastnila Barbora Halbichová. Později se usadil v původním bytě rodičů čp. 562 na Starém Městě (právnícká fakulta). Rodiče v té době odešli na odpočinek na zámek Sukohrady. Po roce 1860 bydlel v domě čp. 917 na Mariánském náměstí na Novém Městě a na začátku 70. let 19. století se přestěhoval do domu čp. 507 opět na Novém Městě (majitel Salm-Reifferscheid). Zde zřejmě pobýval, i když byl již na penzi, a v létě na zámku v Sukoradech. (Národní archiv, Policejní ředitelství Praha, Pražská konskripce 1850–1914; AHMP, Pražská stará konskripce 1830–1920; Handbuch des Königreiches Böhmen für das Jahr 1845, c. d., s. 43; Tittel I., Schematismus des Grossgrundbesitzer und grösserer

- Rustitkalgüter, Prag 1900, s. 252; Týž, Schematismus a statistika velkých a rustikálních statků v království Českém, Praha 1894, s. 372.
- 11/ Lišková M., Slovník představitelů zemské samosprávy v Čechách v letech 1861–1913, Praha 1994, s. 150; Špiritová A., Slovník představitelů státní správy v Čechách v letech 1850–1918, Praha 1993, s. 94.
  - 12/ Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, díl III (Severní Čechy), c. d., s. 450; Lišková M., c. d., s. 150; Mašek P., Modrá krev, c. d., s. 142–143.
  - 13/ Narodil se v Plasích na Plzeňsku v listopadu 1810 a v době, kdy pracoval na zemském guberniu, bydlel v Praze na Malé Straně na Jánském vršku čp. 320, v domě patřícím Sofii Seppové a Jindřišce a Terezii Kranerovým (1845). Později pracoval na Krajském úřadě v Klatovech, také na Krajském úřadě v Písku, nakonec na Okresním úřadu a hejmanství v Milevsku. Odtud zřejmě odešel do výslužby. (Handbuch des Königreiches Böhmen für das Jahr 1845, c. d., s. 42; Špiritová A., c. d., s. 196).
  - 14/ AHMP, Pražská konskripce 1830–1920, konskripční listy z roku 1830 a 1857.
  - 15/ Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2007, c. d., s. 187–188; AHMP, Pražská konskripce 1830–1920, konskripční listy z roku 1857.
  - 16/ Podle internetového telefonního seznamu Rakouska dnes žije ve Vídni řada nositelů jména Kopetz a Kopec. Další vlastníci tohoto jména žijí v ostatních místech na území rakouských spolkových zemích Rakouska (Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2007, c. d., s. 188).
  - 17/ Na Okresním hejmanství ve Šluknově působil v letech 1850–1855 (Špiritová A., c. d., s. 94.).
  - 18/ AHMP, Pražská konskripce 1830–1920, konskripční listy z roku 1857; Lišková M., c. d., s. 150.
  - 19/ viz pozn. 5.
  - 20/ Byla dcerou JUDr. Jana Nepomuka rytíře von Limbeck (1820–1889). Byl majitelem statku Tuř (6 km od Jičína) a Zběř (10 km na severozápad od Nového Bydžova) a významným zemským úředníkem a poslancem. Jeho dcera byla spolumajitelkou výše uvedených statků. Janův otec Johan Limbeck (1781–1875), viceprezident apelačního soudu v Praze, byl císařským diplomem z 12. září 1831 povýšen do šlechtického stavu a diplomem ze 14. ledna 1837 do rytířského stavu. Mimoto mu byl zemským sněmem dne 27. prosince 1838 udělen inkolát v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Užíval tento znak: na červeném štítu zelená tráva, vpravo do špice se zvedající mechovitá (mechu prostá) skála, na ní přirození kamzík s pětistlou větvičkou v ústech (tlamě). Na štítu jsou dvě korunované turnajové přilby, na první dvě zkřížené liktorské hole, na druhé z koruny rostoucí kamzík jako na štítu. Příkryvadla jsou na obou přilbách červeno-stříbrná. (Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, díl VI. (Východní Čechy), Praha 1989, s. 439, 506–507; Lišková M., c. d., s. 178; Mašek P., Modrá krev, c. d., s. 162; Merawiglia-Crivelli, c. d., s. 14, tab. 13; Tittle J., Schematismus velkostatků v království Českém, Praha 1894).
  - 21/ Lišková M., c. d., s. 150, 178.
  - 22/ SOA Zámorsk, Sběrka matrik – fara Žamberk, sign. 186–3288 – matrika narozených 1876–1888, fol. 185.

- 23/ Dochované písemnosti z této doby jsou uloženy asi ve 3 kartonech (SOKA Ústí n. O., Archiv města Žamberk 1508–1945).
- 24/ SOKA Ústí n. O., Notářství Žamberk – notář JUDr. Jindřich rytíř von Kopetz.
- 25/ Lišková M., c. d., s. 150.
- 26/ Lišková M., c. d., s. 150 ; SOKA Litoměřice se sídlem v Lovosicích, Notářství Lovosice 1851–1949 (1951).
- 27/ SOKA Česká Lípa, Okresní úřad Dubá, inv. č. 1365, Sčítání lidu 1910, Sukorady čp. 1.
- 28/ Lišková M., c. d., s. 150.
- 29/ Archiv města Ústí nad Labem (dále jen AMUL), Archiv města Ústí n. L., Kniha domovského práva; Adressbuch der Stadt Aussig 1920 (1923); sdělení ředitelky Archivu města Ústí nad L. z 30. listopadu 2001.
- 30/ Oddací list Valerie.
- 31/ AMUL, Adressbuch der Stadt Aussig 1920 (1923).
- 32/ Archiv města Plzně, Domovské listy a archy – Krofta.
- 33/ AMUL, Okresní úřad Ústí n. L., sčítání lidu 1921, Ústí n. L. čp. 2/157.
- 34/ viz pozn. č. 32.
- 35/ http://odboj.jicinsko.cz/cr/chybi_04.htm ze dne 1. 4. 2010.

Obr. 1. Otisk úředního notářského razítka JUDr. Jindřicha rytíře von Kopetz.

Obr. 2. Otisk razítka, používaného jako záhlaví notářských spisů.

Obr. 3. Erb rytířů von Kopetz. Převzato z publikace *Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2007*, Praha – Martin 2007, s. 187.

Obr. 4. Horní část účtu z roku 1884, použitého k úhradě notářských poplatků.